

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/21/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1319010610
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Molnárová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1319010610.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a sudcov JUDr. Denisy Mészárosovej a JUDr. Danice Veselovskej, v trestnej veci obžalovaného U. L., pre prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III č. k. 46T/82/2019-92 z 20. novembra 2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 05. mája 2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného U. L., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 46T/82/2019 z 20.11.2019 bol obžalovaný U. L. uznaný vinným z prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, na skutkovom základe, že

potom ako dňa 06.06.2019 našiel na zemi na Pezinskej ulici v Senci platobnú kartu vydanú spol. Primá Banka Slovensko, a.s., číslo XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, k bankovému účtu č. SK XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, ktorou následne vykonal bezkontaktné platby dňa 06.06.2019 vo výške 1,39,- € v predajni BILLA Senec, vo výške 5,46,- € v predajni M+M Tabak Senec ako aj dňa 07.06.2019 vo výške 0,45,- € v predajni BILLA Senec, vo výške 7,60,- € v predajni GaG čerpacia stanica Senec a vo výške 7,00,- € v predajni v Siesta Reštaurácia Senec, čím spôsobil poškodenému L. L. škodu vo výške 21,89,- €.

Za to mu bol podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m/, § 38 ods. 4 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky a 4 (štyri) mesiace, na výkon ktorého bol postupom podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bol obžalovaný zaviazaný nahradiť poškodenému L. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q., M. 12, škodu vo výške 21,89 €.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení, podal odvolanie obžalovaný, ktoré obžalovaný nezdôvodnil i napriek výzve súdu aby tak urobil, ktorú prevzal dňa 20.03.2020 (čl. 95).

Preskúmaná trestná vec bola odvolaciemu súdu, na rozhodnutie o podanom odvolaní obžalovaným, predložená predkladacou správou dňa 06.03.2020.

Na verejné zasadnutie sa obžalovaný U. L. nedostavil, upovedomenie o termíne verejného zasadnutia mu bolo doručované na ním uvedenú adresu - F. č. XX, F. Q., ktorú zásielku prevzal dňa 24.04.2020, o čom svedčí ním podpísaná doručka.

Pred otvorením verejného zasadnutia odvolací súd preveroval, či sa obžalovaný nenachádza vo výkone väzby, resp., výkone trestu odňatia slobody v inej veci, s negatívnym výsledkom.

Teda za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 293 ods. 5 Trestného poriadku odvolací súd rozhodol, že sa verejné zasadnutie vykoná v neprítomnosti obžalovaného U. L..

Zástupca krajskej prokuratúry na zasadnutí predniesol: „ja považujem trest, i keď sa javí trestom prísny, ale vzhľadom na minulosť pána obžalovaného ho považujem za správny a spravodlivý a preto navrhujem odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.“

Poškodený L. L. uviedol, že odvolanie do výroku o náhrade škody nepodal a doplnil, že zo strany obžalovaného mu škoda uhradená nebola a to ani čiastočne.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona Kto neoprávnene vyrobí, pozmení, napodobní, falšuje alebo si obstará platobný prostriedok alebo elektronické peniaze alebo inú platobnú kartu vrátane telefónnej karty alebo predmet spôsobilý plniť takú funkciu na účel použiť ho ako pravý alebo na taký účel ho prechováva, prepravuje, použije alebo poskytne inému, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradil od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona Prirážajúcou okolnosťou je to, že páchatel m) bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona

(2) Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a prirážajúcich okolností.

(4) Ak prevažuje pomer prirážajúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona Súd zaradí páchatela na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu

b) so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatela hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku Ak súd odsudzuje obžalovaného pre trestný čin, ktorým spôsobil inému škodu, uvedenú v § 46 ods. 1, uloží mu spravidla v rozsudku, aby ju poškodenému nahradil, ak bol nárok riadne a včas uplatnený. Súd uloží obžalovanému vždy povinnosť nahradiť neuhradenú škodu alebo jej neuhradenú časť, ak jej výška je súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného, alebo ak ide o náhradu morálnej škody spôsobenej úmyselným násilným trestným činom podľa osobitného zákona, ak škoda nebola dosiaľ uhradená.

Podľa § 319 Trestného poriadku Odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Na základe podaného odvolania, odvolací súd primárne skúmal, či nie sú dané podmienky pre niektoré z rozhodnutí uvedených v ustanovení § 316 Trestného poriadku a keďže zistil, že nie sú dané, podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, odvolací súd prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Z predloženej trestnej veci odvolací súd zistil, že Okresnou prokuratúrou Bratislava III pod sp. zn. 4Pv 265/19/1103-9 dňa 31.07.2019 bola na obžalovaného U. L. podaná obžaloba pre prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona.

Dokazovanie pred súdom bolo vykonané na hlavnom pojednávaní dňa 20.11.2019 výsluchom obžalovaného U. L., so súhlasom procesných strán bola prečítaná výpoveď poškodeného L. L. z prípravného konania, rovnako aj výpoveď svedkyne Q. E., boli oboznámené listinné dôkazy, najmä zápisnica o rekognícii, zápisnica o vydaní veci, výpis z bankového účtu a posudky na obžalovaného a súd vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom.

Pri plnení revíznej povinnosti odvolací súd zistil, že skutok bol súdom prvého stupňa ustálený na základe dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, pri dodržaní zásad bezprostrednosti, priamosti a ústnosti ako aj pri rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu. Dôkazy boli vykonané spôsobom a v rozsahu a následne i vyhodnotené v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 10, ods. 12 Trestného poriadku.

Okresný súd vykonal všetky dostupné dôkazy nevyhnutné na jeho rozhodnutie, riadiac sa pri tom zásadou, že s rovnakou starostlivosťou treba objasňovať okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a vykonal dôkazy tak, aby mohol spravodlivo rozhodnúť. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, riadiac sa ustanovením § 168 Trestného poriadku vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s produkovanými dôkazmi a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení v otázke viny a trestu. Krajský súd sa preto v týchto smeroch stotožňuje s presvedčivým a správne odôvodneným rozsudkom prvostupňového súdu.

V kontexte s uvedeným sa javí potrebným pripomenúť zdôvodnenie rozhodnutia o vine obžalovaného U. L. prvostupňovým súdom, ktorý konštatoval: „Obžalovaný U. L. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že sa necíti byť vinný, zo spáchania trestného činu, ktorý je mu kladený za vinu. Je však pravdou všetko, čo je uvedené v obžalobe. Išiel po ulici v Senci, našiel platobnú kartu, v sekunde sa rozhodol, že ju skúsi použiť. Nevie prečo ju nešiel vrátiť. Použil ju v tých obchodoch, ako je uvedené v obžalobe a celkovo zaplatil sumu okolo 22,- €, ktorú je poškodenému ochotný nahradiť. Nemôže povedať, že by ľutoval spáchanie trestného činu. Svedok - poškodený L. L. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní uviedol, že dňa 06.06.2019 poobede nakupoval v predajni Billa v Senci. Nákup zaplatil kartou, ktorú si strčil do vrečka teplákov. Až nasledujúci deň zistil, že mu platobná karta chýba. Vtedy aj zistil, že bolo vykonaných päť platieb bez jeho vedomosti. Spolu mu vznikla škoda vo výške 21,89, ktorú žiada nahradiť. Svedkyňa Q. E. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní uviedla, že je pracovníčkou čerpacej stanice v Senci. Na uvedený nákup sa pamätá, obžalovaný prišiel v zimnej bunde, čo jej bolo čudné, nakoľko už bolo leto. Zo zápisnice o rekognícii zo dňa 7.6.2019 vyplýva, že svedkyňa Q. E. opoznala na 100 % osobu obžalovaného, ako páchatela, ktorý platil za cigarety na čerpacej stanici. Z pohybov na účte vedenom v Prima Banke a patriacom poškodenému L. L. vyplýva, že na vydanú platobnú kartu Primá Banky Slovensko, a.s., číslo XXXXXXXXXXXXXXXX, k bankovému účtu č. SK XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX boli vykonané bezkontaktné platby dňa 06.06.2019 vo výške 1,39,- € v predajni BILLA Senec, vo výške 5,46,- € v predajni M+M Tabak Senec ako aj dňa 07.06.2019 vo výške 0,45,- € v predajni BILLA Senec, vo výške 7,60,- € v predajni GaG čerpacia stanica Senec a vo výške 7,00,- € v predajni v Siesta Reštaurácia Senec, spolu vo výške 21,89,-€. Po takto vykonanom dokazovaní, zhodnotení jednotlivých dôkazov jednotlivo, ako aj vo vzájomnej súvislosti dospel súd k záveru, že skutok, ktorý je popísaný vo výrokovej časti rozsudku sa stal, dopustil sa ho obžalovaný U.

L., jeho konanie je možné kvalifikovať ako prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, a to tak po stránke subjektívnej, ako aj objektívnej. Pri uznaní viny súd vychádzal z výpovede samotného obžalovaného, ako aj z výpovede svedkyne Q. E.. Obžalovaný sa síce k spáchaniu trestného činu nepriznal, potvrdil však, že skutková veta obžaloby je správna a riadne opisuje dejový priebeh činu. Obrana obžalovaného spočíva v tvrdení, že sa necíti byť vinným, ale priebeh svojho konania v plnej miere potvrdil. Z hľadiska subjektívnej stránky vyhodnotil súd konanie obžalovaného ako konanie úmyselné v zmysle § 15 písm. a/ Tr. zákona.“

Krajský súd zhodne ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že v rámci dokazovania boli produkované také dôkazy, ktoré potvrdzujú, že obžalovaný U. L. sa dopustil žalovaného skutku a to spôsobom popísaným v obžalobe.

Obžalovanému je obžalobou kladené za vinu, že dňa 06.06.2019, po tom ako našiel platobnú kartu, túto použil a vykonal s ňou bezkontaktné platby na škodu poškodeného L. L. vo výške 21,89,-€, ktorú skutočnosť obžalovaný na hlavnom pojednávaní sám priznal a nevedel uviesť prečo platobnú kartu nešiel vrátiť, resp. odovzdať ako nájdenú.

Skutkový stav bol, okrem priznania obžalovaného, preukázaný aj prečítanými výpoveďami poškodeného L. L. a svedkyne Q. E. a tiež aj oboznámenými listinnými dôkazmi, zvlášť zápisnicou o vydaní veci a výpisom z bankového účtu.

Podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona platí: Kto neoprávnené vyrobí, pozmení, napodobní, falšuje alebo si obstará platobný prostriedok alebo elektronické peniaze alebo inú platobnú kartu vrátane telefónnej karty alebo predmet spôsobilý plniť takú funkciu na účel použiť ho ako pravý alebo na taký účel ho prechováva, prepravuje, použije alebo poskytne inému, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

Trestný čin neoprávneného vyrobenia a používania elektronického platobného prostriedku a inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona je dokonaný samotným neoprávneným obstaraním tohto elektronického platobného prostriedku. Na dokonanie trestného činu sa nevyžaduje, aby páchatel nakladal s peňažnými prostriedkami uloženými na účte, ku ktorému bola platobná karta zriadená. Neoprávnené obstaranie platobnej karty je akékoľvek získanie platobnej karty alebo predmetu spôsobilého plniť jej funkciu bez právneho dôvodu (primerane R 14/2008).

V prejednávanej veci bolo bez akýchkoľvek pochybností zistené, že obžalovaný U. L. dňa 06.06.2019, po tom ako našiel na zemi spadnutú platobnú kartu patriacu poškodenému L. L., s touto vykonal bezkontaktné platby v rôznych predajniach a na čerpacej stanici, ktorým konaní spôsobil poškodenému škodu vo výške 21,89,-€. Obžalovaný nevedel vysvetliť, prečo nájdenú platobnú kartu nevrátil, resp. neodovzdal príslušným orgánom.

Teda rozhodne bol preukázaný úmysel obžalovaného U. L. použiť platobný prostriedok, po tom ako si tento neoprávnené zaobstaral. Tu krajský súd pripomína, že žalovaný trestný čin prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona je dokonaný samotným neoprávneným obstaraním tohto elektronického platobného prostriedku. Neoprávnené obstaranie platobnej karty je akékoľvek získanie platobnej karty. (R 14/2008). Použitím sa rozumie aj platba takouto kartou.

Odvolací súd konštatuje, že nezistil dôvody na opakovanie už vykonaných dôkazov, resp. vykonávanie ďalších dôkazov (doplnenie dokazovania) a dospel k rovnakému skutkovému zisteniu a právnej kvalifikácii konania obžalovaného ako súd prvého stupňa.

Vzhľadom na správne zistený skutkový stav a plnú trestnoprávnu zodpovednosť obžalovaného U. L. nepochybil okresný súd, keď konanie v skutkovej vete napadnutého rozsudku právne posúdil ako prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona.

Odvolací súd dospel k rovnakému skutkovému zisteniu a právnenému posúdeniu konania obžalovaného ako prvostupňový súd, pretože na základe vykonaných dôkazov možno vyvodit' jasný a ničím nespochybnený záver o vine obžalovaného U. L..

Čo sa týka výroku o treste odvolací súd konštatuje, že pri úvahách o voľbe druhu trestu a jeho výmery vo vzťahu k obžalovanému U. L. prvostupňový súd dôsledne hodnotil všetky okolnosti významné pre rozhodnutie o treste, nepochybil ani pri úvahách súvisiacich s výrokom o treste a prihliadol na zásady ukladania trestov (§ 34 Trestného zákona) a v odôvodnení rozsudku sa dôsledne a konkrétne vyrovnal najmä s kritériami uvedenými v § 34 ods. 4 a 5 Trestného zákona.

Teda vzal do úvahy spôsob spáchania činu, motív, spôsobený následok a pohnútku, ako aj jeho pomery a možnosť nápravy a konštatuje, že súd prvého stupňa nepochybil ani pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vo vzťahu k obžalovanému, nakoľko správne obžalovanému priznal prirážajúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona t.j. bol už za trestný čin odsúdený, nakoľko obžalovaný má sedemnást' záznamov v registri trestov, ostatný raz bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 6T/51/2017, právoplatným 24.10.2017, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia. Následne vzal do úvahy ustanovenie § 38 ods. 4 Trestného zákona, v zmysle ktorého, ak prevažuje pomer prirážajúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, čo bolo u obžalovaného aplikované, trestná sadzba (ustanovená pri tomto trestnom čine v osobitnej časti je 1 rok až 5 rokov) bola upravená, postupom podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona na rozpätie 2 roky a 4 mesiace až 5 rokov, potom v súlade s vyššie uvedeným, prvostupňový súd uložil trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 4 mesiace, t.j. na samotnej dolnej hranici upravenej trestnej sadzby, ktorý trest považuje krajský súd nielen za zákonný, ale aj za spravodlivý a tento zodpovedá nielen zmyslu trestného konania, vrátane spravodlivého potrestania páchatel'ov, ale aj účelu trestu vymedzeného v ustanovení § 34 ods. 1 Trestného zákona a ostatným rozhodným kritériám podľa ustanovenia § 34 ods. 4 Trestného zákona. V tomto smere sa krajský súd v plnom rozsahu stotožňuje s úvahami a závermi rozvedenými v napadnutom rozsudku, ktoré viedli súd prvého stupňa k rozhodnutiu o uložení vyššie uvedeného trestu odňatia slobody.

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd nezistiac dôvod na zmenu rozsudku prvostupňového súdu, rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia a odvolanie obžalovaného U. L. ako nedôvodné, postupom podľa § 319 Trestného poriadku, zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.